

NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM UWIELBIAJMY TRÓJCĘ PRZENAJSWIĘTSZĄ¹

*(VI Niedziela Wielkanocna Rok B,
Czyt. Dz 10,25-26.34-35.44-48; Ps 98; 1J 4,7-10; J 14,23; J 15,9-17)*

Drodzy Bracia w kapłaństwie,
Wielebne Siostry i Bracia zakonni,
Umiłowani Diecezjanie,

1. W maju gromadzimy się na nabożeństwach maryjnych. W modlitwach i pieśniach zgłębiaamy tajemnice życia oraz posłannictwa Maryi. Odkrywamy wciąż na nowo ogromne znaczenie i powagę zwiastowania Pańskiego. Wtedy to Maryja usłyszała od anioła niezwykle słowa: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i Moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym” (Łk 1,35). To wydarzenie dało początek dziełu odkupienia całej ludzkości. Odpowiedź Maryi na zwiastowanie Pańskie, po zadaniem przez Nią szczegółowym pytaniu: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” (Łk 1,34), brzmiała: „Oto ja służebnica Pańska niech mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38). O zwiastowaniu Pańskim tak napisał św. Efreem Syryjczyk: „Dziś Maryja stała się nam niebem, niosąc Boga, który do Niej zstąpił i w Niej zamieszkał”. Narodziny Jezusa Chrystusa z Maryi i z Ducha Świętego burzą zastany porządek historycznego rozwoju ludzkości. W związku z narodzeniem Jezusa Chrystusa pojawiło się w świecie pojęcie zwane „nową erą”. W zamyśle Boga nowe narodzenie i „nowa era” powinny pojawić się w życiu każdego z nas. O tym mówi Jezus Chrystus w rozmowie z Nikodemem: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwa Bożego” (J 3,3).

2. Mowa Jezusa o powtórny narodzeniu człowieka wydaje się Nikodemowi niedorzeczna. Dlatego pyta Go: „Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie

---

¹ List pasterski z racji uroczystego nałożenia odnowionych i pobłogosławionych przez papieża Franciszka ozdób – w postaci koron i nimbu – na statwę Trójcy Przenajświętszej, Tronu Łaski, w sanktuarium w Prostyni.

wejść do łona swej matki i narodzić się?” (J 3,4). Nasze myślenie bywa niekiedy podobne do myślenia Nikodema. Słusznie uważamy, że każde narodziny z łona matki stanowią kompletną całość człowieka, który jest zdolny przeżyć doczesne życie na ziemi. Tymczasem w swej wypowiedzi Jezus Chrystus nie kwestionuje tego, o czym mówi Nikodem, ale wyraźnie zaznacza, że w historii ludzkości, z woli Boga, otwiera się nowa era życia, era królestwa Bożego. Dlatego powtarza raz jeszcze, mówiąc do Nikodema: „Jeśli ktoś nie narodzi się z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem” (J 3,5-7). Zapowiadane przez Jezusa powtórne narodzenie jest drugim narodzeniem człowieka, narodzeniem nie z ciała, lecz z wody i Ducha Świętego, i jest to narodzenie nie do życia doczesnego w królestwie ziemskim, lecz do życia wiecznego w królestwie Bożym. Możemy powiedzieć, że chrześcijanin dwa razy się rodzi, a raz umiera.

3. Człowiek nie rodzi się chrześcijaninem, lecz nim się staje przez przyjęcie chrztu świętego z wody i Ducha. Jak słyszeliśmy dzisiaj w pierwszym czytaniu, znakiem gotowości pogan na przyjęcie chrztu świętego było zstąpienie na nich Ducha Świętego. Widząc ten znak, Piotr apostoł powiedział: „«Któż może odmówić chrztu tym, którzy otrzymali Ducha Świętego tak samo jak my?» I rozkazał ochrzcić ich w imię Jezusa Chrystusa” (Dz 10,47-48). Chrztost święty i inne sakramenty są darem Boga. Są to dary przekazane z miłości. Miłość zaś Boża przejawia się w tym – napisał Jan apostoł – „że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy” (1J 4,10). Dar, jakim jest miłość Boża, pozwala nam zbliżyć się do Boga i ludzi oraz tworzyć z nimi wspólnotę. Chrystus wyjaśnia, na czym polega ta miłość: „Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowywałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości” (J 15,10).

4. Kościół, jako wspólnota dzieci Bożych, jest świadkiem i narzędziem Boskiej miłości. Powstał on, w swej historycznej perspektywie, w momencie zesłania Ducha Świętego na apostołów zgromadzonych na modlitwie w Wieczerniku. Duch Święty sprawił, że apostołowie, pokonując lęk, z odwagą wyruszyli na cały świat, głosząc Ewangelię wszystkim narodom i udzielając im chrztu świętego, nowego narodzenia z wody i Ducha. Ewangelia i chrztost ponad tysiąc lat temu dotarły również i na nasze ziemie. To sprawiło, że staliśmy się uczestnikami nowego życia i nowej ery. Jako uczniowie Chrystusa, narodzeni z wody i Ducha, przyjęliśmy królowanie Boga. W tym roku Kościół w Polsce, w swej posłudze

duszpasterskiej, przyjął hasło: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Prawda ta wpisuje się zarówno w nasze osobiste życie religijne, jak i wspólnotowe. We wszystkich kościołach i kaplicach parafialnych naszej diecezji prowadzona jest nieustannie, w tym duchu, posługa Słowa Bożego, liturgia sakramentalna i nabożeństwa. Udzielane są chrzty święte. Kapłani, rodzice i katecheci w tym czasie przywiązują wielką uwagę do przygotowania dzieci do spowiedzi i pierwszej Komunii Świętej. Młodzież przyjmuje sakrament bierzmowania. Narzeczeni odkrywają w sakramencie małżeństwa piękno miłości oblubieńczej. Alumni w Seminarium Duchownym odczytują swoje powołanie i w trudzie formacyjnym dążą do przyjęcia posług i święceń kapłańskich. Słowa o miłosierdziu Bożym i wsparciu Ducha Świętego, wypowiedane przez kapłana, podczas świętego namaszczenia olejem, pokrzepiają i uzdrawiają chorych oraz przygotowują na spotkanie z Panem. Kapłani, wspólnoty zakonne, czynne i kontemplacyjne, oraz ruchy charyzmatyczne wnoszą w życie diecezji i parafii ducha modlitwy oraz świadectwo wiary. Caritas, Akcja Katolicka i stowarzyszenia oraz wszystkie organizacje kościelne, zgodnie z własnym charyzmatem, włączają się w dzieła miłosierdzia, niosąc wszelką pomoc potrzebującym, oraz podejmują inne posługi na rzecz misji Kościoła.

5. W ten sposób Kościół, ustanowiony w świecie jako nowa społeczność Ludu Bożego, staje się zaczątkiem i zalążkiem Królestwa Bożego. Świadomi obdarowania miłością Bożą wraz z Maryją i ze świętymi patronami naszej diecezji pragniemy dziękować Bogu za wszelkie dary i prosić o potrzebne łaski. Czynimy to na co dzień w domu i w swoich parafiach. Chcemy też świętować w wymiarze całej diecezji. Stanie się to 27 maja bieżącego roku, o godz. 12.00, w sanktuarium Trójcy Przenajświętszej w Prostyni. W tym akcie diecezjalnego dziękczynienia pragniemy w Duchu Świętym uwielbiać Tróję Przenajświętszą. Ważnym momentem będzie uroczyste nałożenie odnowionych i pobłogosławionych przez papieża Franciszka ozdób – w postaci koron i nimbu – na statwę Trójcy Przenajświętszej – Tronu Łaski. Statua ta znajduje się, już od ponad pięciuset lat, w głównym ołtarzu sanktuarium w Prostyni. Uroczystościom będzie przewodniczył Jego Ekscelencja arcybiskup Wojciech Polak, Prymas Polski. W koncelebrze wezmą udział biskupi z metropolii, na czele z metropolitą białostockim, arcybiskupem Tadeuszem Wojdą. Zaproszenia zostały też skierowane do biskupów diecezji siedleckiej oraz do biskupów pochodzących z diecezji drohiczyńskiej.

6. Znamienne, że jednym z motywów ufundowania świątyni pod wezwaniem Trójcy Przenajświętszej i św. Anny w Prostyni były objawienia św. Anny. Przybywają tutaj pielgrzymi z różnych stron i w różnym czasie. Zachowane księgi podają świadectwa licznych

cudów. Na uroczystości odpustowe licznie przybywają całe rodziny, również w celu uproszenia daru rodzicielstwa. W tym sanktuarium zawarli związek małżeński rodzice czcigodnego Sługi Bożego, Stefana kard. Wyszyńskiego, Prymasa Polski, zaś ojciec jego pełnił posługę organisty. Przybywając do Prostyni, każdy pielgrzym już z oddali ujrzy piękną świątynię zbudowaną w latach 1946-1954 a wzorowaną na pierwotnych planach świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie. Na miejscu można też poznać historię kóz prostyńskich. Jak głosi podanie, po klęsce powstania styczniowego i ukazach carskich kasujących diecezję podlaską i przypisujących unitów do prawosławia, odpusty w Prostyni gromadziły wielotysięczne tłumy pielgrzymów, wśród których – pod pozorem handlu kozami – ukrywali się unicy. Stan ten trwał do 1905 roku, kiedy to car Mikołaj II wydał ukaz o wolności religijnej. Na pamiątkę tych wydarzeń do dnia dzisiejszego podczas odpustu parafialnego sprzedawane są charakterystyczne kozy z ciasta.

7. Przygotowując tę uroczystość, pragnę, wraz z księdzem kanonikiem Ryszardem Zalewskim, proboszczem i kustoszem sanktuarium, oraz z duszpasterzami tej parafii i z parafianami, bardzo gorąco zaprosić wszystkich diecezjan – w tym wszystkich kapłanów, braci i siostry zakonne, rodziny, delegacje parafialne, wspólnoty religijne, ruchy charyzmatyczne i modlitewne, stowarzyszenia i organizacje – oraz gości, przed Tron Łaski na wspólne dziękczynienie. W oczekiwaniu na spotkanie z serca błogosławię w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

+ *Tadeusz Pikus*

Biskup Drohiczyński

Kuria Diecezjalna
Kościelna 10
17-312 Drohiczyn

Drohiczyn, 16 kwietnia 2018 r.
L. 295/2018

Zarządzenie: Niniejszy *List pasterski Biskupa Drohiczyńskiego* należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach naszej diecezji w VI Niedzielę Wielkanocną – **6 maja 2018 r.**

Ks. dr Zbigniew Rostkowski
Wikariusz Generalny